

ninger, der virkelig kan afhjælpe Bolignøden, og har derfor ogsaa optaget til Trods for, at det er jo ellers et Led i andre Bestræbelser, den Del af Boligspørgsmaalet i denne Lov, som der kunde være Begrundelse for i min øvrige Virksomhed.

Af Realitetsbemærkninger er der gjort en Indvending om, at Fristen var for kort, naar Ansøgningerne skulde indleveres inden den 1. November. Jeg har sagt i Folketinget, at jeg ikke har noget imod at udstrække Fristen, hvis man kan blive enig derom og det uden Vanskelighed kan føres igennem begge Rigsdagens Afdelinger, men til Trods for, at jeg havde sagt det i Folketinget, stilledes der intet Ændringsforslag i saa Henseende, og der er derfor ingen Ændringer sket paa dette Punkt. Jeg maa derfor mene, at det vilde være betænkeligt, og fraraade, hvad det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) udtalte Ønskeligheden af, nemlig at Loven skulde gøres varig, thi deri vil der ligge en Spore for dem, der skal iværksætte Arbejder, til at lade det hele staa hen saa længe som muligt uanset Lovens Bestaaen. Jeg erkender, at efter at det er blevet almindeligt stadig at forny disse Love, ligger der naturligvis ikke nogen synderlig Opfordring i denne korte Frist, men denne har hidtil været motiveret derved, at man ved den ansprogede Kommunerne og nu ogsaa de private til at tage fat paa disse Opgaver, fordi de maatte risikere, at hvis de ventede ud over den fastsatte kortere Frist, fik de intet Tilskud. Ved at gøre Loven varig vilde man svække denne Interesse, og saa fik man maaske først Arbejderne paabegyndt paa et Tidspunkt, hvor det var for sent. Jeg vil derfor mene, at det fremdeles dog vil være heldigt at have en Frist, men jeg skal ikke kunne have nogen Mening om, hvorvidt der opnaas Enighed mellem Partierne om at forlænge den.

Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) gjorde i denne Forbindelse en Bemærkning om, at der var Byggeforeninger, der havde maattet vente i 4 Maaneder paa at faa deres Sager afgjort, og at de altsaa nu lige vilde kunne naa at faa Svar, naar Loven udløber. Jeg tør ikke bestride, at der i enkelte Tilfælde kan være hengaaet saa lang Tid, men jeg tør sige, at det er ikke Regelen, at der gaar saa lang Tid. Jeg har i alt Fald deltaget i Behandlingen af Sager, der er afgjorte paa ganske anderledes kort Tid end fire Maaneder. Imidlertid maa jeg dog bemærke, at Udbetaling af betydelige

Statstilskud til saadanne Foretagender kræver en omhyggelig Undersøgelse af alle Forhold vedrørende Foretagendet, og jeg vil antage, at man med nok saa stor Ret kunde bebrejde os, om vi letsindigt lod Pengene flyde ud af Statens Kasse til disse Foretagender uden at sikre os den omhyggelige Undersøgelse, der maa vise, at Udgiften er begrundet i de Regler, der er vedtagne af Rigsdagen. Hvis en saadan Undersøgelse i enkelte Tilfælde har været saa længe, er det en Trøst, at den paagældende Forening dog kan faa Svar, inden Fristen udløber. Det vilde dog være endnu beklageligere, om den først kunde faa det, efter at Fristen var udløbet.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Aktieselskaber; der her skulde være dannede, og mente, at der maaske var foregaaet Misbrug ved Salg af Aktier. Jeg har ikke hørt dette nævne før, og jeg tror ogsaa, at det maa være muligt at ramme en saadan Fremgangsmaade eller hindre den ved de Regler, der allerede bestaar. De Foretagender, der hidtil har kunnet faa Laan efter denne Lov, er navnlig Foreninger af mindre bemidlede, der slutter sig sammen med det Formaal at bygge Beboelseshuse. Her er ikke Tale om noget Aktieselskab og har efter min Mening ikke kunnet være Tale derom. Noget saadant vilde efter min Mening ikke have kunnet faa Støtte efter den hidtil gældende Lovgivning. Der bestaar saadanne Boligforetagender, som der vil kunne blive Tale om, men jeg kan ikke tænke mig, at et Misbrug som det omtalte skal kunne være foregaaet. Paa den af det ærede Medlem givne Foranledning skal jeg selvfølgelig søge fremskaffet Oplysninger om, hvad der kan ligge til Grund for det ærede Medlems Udtalelser, og hvis der er foregaaet en vis Art af Misbrug, skal det ikke mangle paa Indskriden deroverfor; hvis det er i Strid med Loven og dens Forudsætninger, er det en Selvfølge, at der maa skrives ind.

Med Hensyn til det private Byggeri beklagede det ærede Medlem, at man her i Lovforslaget stiller sig mindre kulant, og navnlig fremhævede han, at de, der bygger, ikke vil faa Frihed til at afhænde deres Ejendom, før der er hengaaet en Aarrække, dels de 8 Aar, i hvilke Tilskuddet efterhaanden udbetales, og dels 7 Aar herefter. Jeg maa hævde som aldeles nødvendigt, hvis man overhovedet skal ind paa at yde Tilskud til privat Forretningsførelse, at man da i nogen Grad sikrer Samfun-